

حکومت اسلامی پاسخگوی خواست‌های کارگران نبوده و نخواهد بود

سهر روز متوالی‌ست که کارگران قند و تصفیه شکر اهواز در برابر استانداری خوزستان دست به تجمع می‌زنند. در تجمع امروز، کارگرانی که ۲۲ ماه دستمزد خود را از سرمایه‌داران طلبکارند و از بیمه تامین اجتماعی محروم، همراه با خانواده‌هایشان در برابر استانداری خوزستان که نماد حاکمیت در این استان است، دست به اعتراض زدند.

در آن سوی کشور و در پایتخت "ام‌القرای اسلام" ۲۰۰ کارگر به نمایندگی از ۸۰۰ کارگر نساجی مازندران دیروز و امروز در برابر دفتر احمدی‌نژاد و مجلس اسلامی دو ارگان اصلی حاکمیت دست به تجمع و اعتراض زدند. آن‌ها نیز از بلا تکلیفی و عدم دریافت ۲۷ ماه دستمزدشان به‌خشم آمده‌اند.

اما جواب حاکمیت به کارگران که این اعتراضات اولین اعتراضات آن‌ها نبود، چیست؟ مقامات استانداری خوزستان به کارگران وعده می‌دهند که با مشخص شدن وضعیت مالکیت کارخانه، کارگران می‌توانند مطالبات خود را از مسیر قانونی پی‌گیری کنند!!! وعده‌ای که برای کارگرانی که ۲۲ ماه مطالبات عقب‌افتاده دارند، چیز جدیدی نیست. اما کارگران نساجی مازندران که کارفرمای کارخانه و مالکیت آن مشخص است نیز چیزی جز وعده نصیب‌شان نشده است. آن‌ها که در پی اعتراضات قبلی خود، کارفرمای کارخانه را مجبور به پذیرش برخی از مطالبات خود کرده بودند، در پی عدم تحقق وعده‌ها، اعتراض خویش را به پایتخت حکومت اسلامی کشانده‌اند.

کارگران کارخانه‌های "نورد لوله صفا" و "پروفیل ساوه" نیز که بیش از یک هفته دست به اعتصاب زده‌اند، و یا دیگر کارگران ایران که هر روز در اقصا نقاط کشور معترض به خیابان‌ها آمده و یا در محل کار دست به اعتصاب می‌زنند، دردهای مشترک طبقه‌ی کارگر را فریاد می‌زنند.

حاکمیت اما در برابر انبوه خواست‌های برحق کارگران که سال‌هاست بر زمین مانده‌اند، تنها وعده و دروغ تحویل کارگران می‌دهد، اما کارگران فریاد می‌زنند: "تا کی وعده؟ تا کی دروغ؟"

کارگران، خواستار تغییر این وضعیت هستند، آن‌ها از تضییع حقوق خود، ناچیز بودن دستمزدها، بیکاری، عدم امنیت شغلی، فشار و ساعات کار زیاد ناراضی هستند. اما رژیم جمهوری اسلامی هیچ‌یک از خواست‌های کارگران را برآورده نساخته و پاسخی به نارضایتی آن‌ها نمی‌دهد. اگر کارگران دست به اعتصاب و تظاهرات می‌زنند یا بی‌اعتنا از کنار آن می‌گذرد یا با مداخله‌ی نیروهای سرکوبگر و اخراج کارگران به این اعتراضات پاسخ می‌دهد. اگر دست به ایجاد تشکل می‌زنند، رهبران کارگران را اخراج و به زندان می‌اندازد.

وضعیت کنونی طبقه‌ی کارگر نتیجه‌ی حاکمیت رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی‌ست و تا این رژیم برسرکار است و تا زمانی که نظام سرمایه‌داری پابرجاست، برای کارگران در بر روی همین پاشنه می‌چرخد.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن حمایت از اعتراضات کارگران ایران، خواستار تحقق خواست‌های فوری آن‌ها از جمله پرداخت تمامی دستمزدهای عقب‌افتاده، امنیت شغلی، برچیدن شرکت‌های پیمانکاری، لغو قراردادهای موقت و افزایش دستمزدها می‌باشد. سازمان فدائیان (اقلیت) کارگران ایران را به همبستگی هر چه بیشتر و تشدید مبارزه برای سرنگونی رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و برپایی حکومت شورایی که یگانه مسیر واقعی رهایی طبقاتی‌ست، فرا می‌خواند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۴ آذرماه ۱۳۹۱

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی